

ROZHOVOR

s obecní zaměstnankyní Jaruškou Kunešovou

NECKYÁDA, ŽALHOBEAT, CYKLOTOUR

bohaté letní vyžití v Žalhosticích

MAPA AKCÍ 2025

co ještě do konce roku neminout

Žalhostický ZPRAVODAJ

Pravidelné periodikum sebevědomé vesnice Žalhostice, která se chce stát lepším místem pro život. Vytvořeno a vydáváno místními zastupiteli.
Doručeno zdarma do schránek občanů. Neprodejné.
Všem občanům příjemný podzim.

ÚVODNÍ SLOVO

Milé čtenářky, milí čtenáři,

letošní léto se s námi pomalu loučí a my vám přinášíme nové číslo Zpravodaje, které je plné reportáží z akcí, zážitků a také poděkování. I když se dny krátí a večery chladnou, stále máme na co vzpomínat a v tomto čísle se k tomu společně vracíme.

V uplynulých měsících se v Žalhosticích konala celá řada krásných akcí. Užili jsme si tradiční Neckyádu, která přinesla smích, vodu i originální plavidla. Festival ŽalhoBeat znovu rozezněl naši obec rockem, přátelskou atmosférou a letos i trochou napětí, které ale dobře dopadlo.

Letní a podzimní měsíce byly také ve znamení setkání a důležitých životních okamžiků.

V tomto čísle najdete přehled jubilantů i krásné vítání nového občánka, malého Sebastiána. Dozvíte se také víc o naší Jarušce Kunešové, která se stará o to, aby obec byla čistá, posekaná a příjemná k životu a jejíž vzpomínky vás možná rozesmějí i dojmou.

Děkujeme všem, kdo se na dění v obci aktivně podílejí. Ať už pomáhají s organizací akcí, přidají ruku k dílu, nebo prostě šíří dobrou náladu.

Přejeme vám příjemné čtení a krásné babí léto!

Vaši zastupitelé

JUBILANTI V PRÁZDNINOVÉM A BABÍM LÉTĚ

Léto a začátek podzimu jsou obdobím, kdy si v naší obci s radostí připomínáme významné životní jubileum mnoha spoluobčanů. Stejně jako příroda dozrává do své nejkrásnější podoby, i naše lidské cesty se v těchto dnech ohlížejí za desítkami let naplněného života.

S velkou úctou a radostí proto přinášíme gratulaci a poděkování všem, kteří v uplynulých měsících oslavili své významné narozeniny. Ať už šlo o kulaté jubileum nebo krásný životní milník, vždy je to příležitost se zastavit, zavzpomínat a popřát pevné zdraví, pohodu a mnoho radosti do dalších let.

V červenci slavili **paní Věra Kalcovská, pan Drahomír Kuba, pan Petr Danihlík, paní Jarmila Valterová a paní Marie Danihlíková.**

V srpnu jsme blahopřáli **paní Ireně Kejřové, panu Pavlu Tesařovi a paní Radomíře Oncirkové.**

V září oslavili svá jubilea **pan Jiří Zahn, paní Jana Nováková, pan Petr Waldhauser, paní Lenka Němcová, paní Jitka Stehlíková a pan Václav Lipš.**

Za SPOZ a obecní úřad přejeme všem oslavencům pevné zdraví, hodně radosti a spokojenosti do dalších let.

Marie a Petr Danihlíkoví, společná oslava jubilea

Jiří Zahn s členkami SPOZ v září

STALO SE V OBCI

Workout má nový povrch, chystá se pergola i díky společnosti CS-Beton

Na dětském hřišti jsme upravili povrch u workoutového koutku, je zpevněný zatravnovacími prvky. Díky tomu je bezpečnější, pohodlnější a lépe se udržuje, i po dešti bez bláta. Zároveň jsme zahájili přípravu na stavbu pergoly, která nabídne rodičům kryté místo k posezení. Už teď je na místě nová dlažba i zídka, to vše díky sponzorskému daru společnosti CS-Beton.

Celá obec už svítí úsporněji, máme LED osvětlení

IV rámci modernizace veřejného osvětlení jsme v celé obci, včetně všech vedlejších ulic, vyměnili původní svítidla za nová LED světla. Oproti starším typům přinášejí LED zdroje nižší spotřebu elektřiny, delší životnost, okamžitý náběh svítivosti i nižší náklady na údržbu. Slibujeme si od toho nejen úsporu energie, ale i větší bezpečí a pohodlí pro chodce i řidiče.

Strašidláček se blíží a hledáme dobrovolníky!

Podzimní strašidelná stezka se opět chystá a bez strašidel to nepůjde! Pokud byste se chtěli zapojit a pomoci s přípravou akce, budeme moc rádi. Ozvěte se prosím Renče Lojkové na obecním úřadě, a to buď telefonicky na čísle 731 819 038, nebo se rovnou zastavte osobně.

Změna stanoviště pro nebezpečný odpad

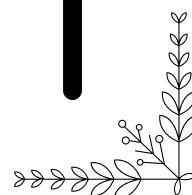
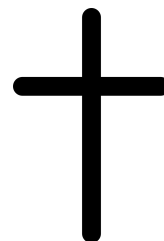
Svoz nebezpečného odpadu letos proběhne v sobotu 18. října 2025 od 11:40 do 12:10, ale pozor, mění se místo! Stanoviště nebude jako obvykle u vinařství, ale nově u horního nádraží, čp. 64, tedy přímo před sběrným dvorem. Prosíme občany, aby s touto změnou počítali.

V uplynulých týdnech jsme se v Žalhosticích museli rozloučit se dvěma našimi spoluobčany. Ve věku pouhých 50 let odešla paní **Jarmila Bláhová**, milovaná manželka, maminka a babička, jejíž život byl spojen s rodinou a péčí o své nejbližší. Její odchod přišel příliš brzy a dotkl se mnohých z nás.

Krátce předtím, po dlouhé těžké nemoci, nás opustil pan Bohumil Oncirk ve věku nedožitých 75 let. Byl manželem, tatínkem, dědečkem i pradědečkem, a jeho život byl pevně zakotvený v rodinném kruhu, který pro něj znamenal nejvíc.

Na oba budeme v obci s úctou a vděčností vzpomínat. Čest jejich památce a upřímná soustrast rodinám.

ROZHOVOR S NAŠÍ ZAMĚSTNANKYNÍ JARUŠKOU KUNEŠOVOU

Jarušku zná v Žalhosticích snad každý. Narodila se tu, chodila do místní školy a dnes ji lidé potkávají hlavně venku při práci pro obec. Už řadu let se stará o to, aby byla naše vesnice čistá, posekaná a upravená. S úsměvem ji potkáte při sekání trávy, úklidu chodníků nebo práci na záhoncích. O tom, jak vzpomíná na své dětství, školní léta i na to, co ji na práci pro obec baví, jsme si s ní povídali v následujícím rozhovoru.

Tak Jaruško, něco prosím tě o tobě. Jak jsi se tady narodila, jaký bylo mládí, na co třeba ráda vzpomínáš v dětství?

Narodila jsem se v Píšťanech, ale od dětství jsem vlastně doma tady v Žalhosticích. Vzpomínám na tu dobu moc ráda – bylo to jiné než dneska, všechno svobodnější. Děti si hrály venku, nikdo nás moc nehlídal, prostě jsme běhali, kde se nám zachtělo. V létě jsme chodili na koupáčku do pískovny nebo pod most k řece. Tam jsme chytali raky a dělali všelijaké lumpárny. V zimě jsme sáňkovali na paloučku, to byla naše oblíbená kopečková dráha. Jednou si tam brácha dokonce zle roztrhl nohu a my ho v panice nesli domů, že mu to nějak napravíme. No, samozřejmě to moc nepomohlo, ale je to dodnes silná vzpomínka.

Mám dva bratry. S jedním se vídáme pořád, druhý se s námi už nebaví, to je škoda. Ale jinak si na dětství i rodinu nestěžuju. A životní lásku jsem taky potkala tady. Pracovala jsem tehdy v hospodě, kde jsem točila

Jaruška Kunešová, Žalhostice 21.9.2025

pivo, a on dělal vedle na stavbě. Z lešení na mě pískal, abych šla dolů, a pak si přišel pro pivo. Tak jsme se seznámili. Jednou jsme si dali první pusu a od té doby jsme spolu. Vzali jsme se v roce 2011 a jsem spokojená. Mám manžela, který je sice o třicet let starší, ale klapě nám to a nelituju.

Ty jsi tady i chodila do školy. Jak na školu vzpomínáš?

Na školu vzpomínám moc ráda. Do páté třídy jsem měla paní učitelku Kubovou a ta byla nejlepší – hodná, spravedlivá, opravdu zlatá. Pak jsme měli pana Fiedlera, ředitele, a toho jsem měla také moc ráda. Dodnes si pamatuju, že to byla autorita, ale přitom férový člověk. Samozřejmě jsme ve škole i vyváděli. Jednou jsme s kamarády házeli ze školních oken pytlíky s vodou na pana školníka Čápa. To byla hrozná legrace, ale taky jsme za to dostali třídní důtku a doma vyhubováno. A jednou jsem opakovala větu, kterou mě doma naučila mamka v němčině – „Meine Liebe, komme...“ – a protože jsem to řekla přímo paní učitelce, dostala jsem poznámku a doma ještě druhý trest. Ale takové příběhy dnes člověk vypráví s úsměvem. Jinak jsme měli spoustu pěkných zážitků. Tělocvik, výtvarku, školy v přírodě, to byla vždycky radost. Když jdu dnes kolem školy, pořád to na mě dýchne stejnou atmosférou. Samozřejmě už tam učí jiní lidé, většina těch našich je dávno v důchodu, ale vzpomínky zůstaly.

Dneska tě lidé potkávají hlavně při práci pro obec. Co tě na té práci baví?

Mě baví úplně všechno, co dělám. Sekám travu od Vinárny až po most u CS Betonu, starám se o záhonky, plejeme, uklízím, někdy pomáhám i s těžší technikou. Ruce se nebojím použít na nic, vezmu do nich všechno, co je potřeba. Nejradši mám práci venku, protože tam potkávám lidi, můžu se s nimi pozdravit, prohodit pár slov. Často mě chválí, že je vidět, jak se staráme, a to mě moc těší.

Ta práce je krásná i v tom, že je za mnou hned vidět výsledek. Posekaný trávník, uklizený kout, upravený záhon. Člověk hned ví, co udělal. To je něco jiného, než sedět někde zavřený v kanceláři. Někdy je ale těžké, že nás je málo. Celý rajón od Vinárny až po Michalovice a novou zástavbu zvládáme jen ve dvou, a jak člověk skončí na jednom konci, tak už může jít znovu na začátek. V létě by se určitě hodilo víc zaměstnanců.

Co mě mrzí nejvíc, to jsou lidi, kteří neuklízejí po psech. Přitom mají všude k dispozici koše s pytlíky. A pak když sekám, je to nepříjemné, všechno se umaže, smrdí to a člověku to kazí práci. Někteří se ani nestydí přiznat, že to nesbírají. To bych chtěla, aby se zlepšilo. Ale jinak jsem opravdu spokojená a říkám, že lepší práci bych nenašla.

Máš ve vesnici nějaké místo, které máš obzvlášť ráda?

Nejvíc mám ráda bistro U Koníka, tam je to prostě nejlepší. Scházíme se tam s kamarády, je tam sranda, dá se tam posedět, pokecat. Je to u vody, takže v létě je tam i koupačka. Voda je večer krásně teplá, člověk si zaplave a odpočine. Navíc je tam hezký výhled do krajiny a pořád tam někdo je, nikdy tam člověk není sám. Je to místo, kde se potkávají příjemní lidé.

A moje osobní místečko? To je u houpačky na bývalém koupališti. Když tam sekám, někdy si sednu, dám si cigárko, na chvíli se zrelaxuju a pak jdu dál. Je to taková moje malá zastávka. Jinak mám vesnici ráda celou, nic tu neodsuzuju. Jediné, co mě občas štve, je doprava u CS Betonu – tam je to nejhorší. Kdyby se to nějak zklidnilo, bylo by to lepší.

Jaruška jako prvňáček, září 1989

Oslava dvou let Jarušky, Píšťany 1984

A co bys chtěla vzkázat lidem v Žalhosticích?

Aby byli na sebe hodní, aby si nezáviděli a nebyli na sebe zlí. Život máme jen jeden a je škoda ho promarnit zbytečným hašteřením. A hlavně bych si přála, aby lidi, co mají pejsky, po nich sbírali. To by mi udělalo největší radost. Ať jsou všichni zdraví, to je pro mě nejdůležitější.

Jaruška Kunešová a Jan Waldhauser

I letos nám počasí přálo a tak jsme mohli v sobotu 16. srpna 2025 opět uspořádat oblíbenou akci v povodí Labe – Žalhostickou neckyádu. Vážně netuším, kolikátý je to ročník, ale sám si dokážu vzpomenout přinejmenším na 6 ročníků a to jsem “náplava”. Vraťme se každopádně k současnému ročníku, který se od předchozích poněkud lišil. Takže postupně – už od dvou hodin po poledni se na vodě objevila první plavidla a začali scházet diváci, kteří se už mohli občerstvit. Ve tři hodiny už pak byli všichni připraveni na hrázi na svých plavidlech a bylo odstartováno. Mezi závodníky bohužel chyběly loňské (a předloňské a před, předloňské....) šampionky, které se staly legendami. Další změnou bylo zpestření samotného závodu. Tedy stejně jako každý rok, všichni vyrazili na vodu, ale letos šlo i o to, kdo je nejrychlejší a tak první z cen za rychlost si odnášel(a) Silver surfer z Fantastické čtyřky (kteří ale tak rychlí už nebyli). Další cenu diváků pak vyhrál precizně ztvárněný hasič, který si odnesl i cenu poroty. Tedy letos byly uděleny 3 ceny (malé necky). Bez pomyslných vavřínových věnců zůstala pak plavidla zmíněné Fantastické čtyřky, malé dostihy i les plný houbařů a nesmím zapomenout na hawaiské necky.

Po plavebních "závodech" program pokračoval na zemi, nad zemí, ale i stále ve vodě. Mohli jste zkusit svou zručnost při lezení na věž, postavenou z přepravek na víno, případně na lanový žebřík. Ve vodě pak bylo možné si zapůjčit paddleboard, či malý potápěčský skútr, či se opět proběhnout po kladině a přitom nespadnout do vody. Také jsme tu měli oblíbenou soutěž v pojídání koblížek, přenášení míčků, či převlékání dámských spodek spojených s pitím pивního moku... takže zábava byla. K tomu si dát maso, koktejl, či něco silnějšího a zaposlouchat se do melodii teplické kapely Premiér. Už těším se na další rok a pomalu v hlavě spřádám plány na nové, ještě zajímavější plavidlo. A ještě bych chtěl tímto poděkovat všem, kteří se na akci podíleli, jak obci Žalhostice tak i Žalhobeatu a litoměřickému Klubu potápěčů Kraken.

Václav Rotter

Do podzimního Zpravodaje se sluší malé ohlédnutí za již sedmým ročníkem našeho rockového minifestivalu Žalho Beat. Byl pořádán v tradičním termínu okolo památných dnů příchodu našich věrozvěstů, a upálení mistra Jana Husa. Počasí nám opět přálo, avšak začátek byl poznamenán srdeční příhodou bubeníka první kapely Rock Project. Díky vytrvalé první pomoci spoluhráčů a rychlého příjezdu záchranného týmu se podařilo Pepu Vejnarovi vrátit zpátky do života. Ještě lepší zpráva je, že dnes je již téměř v pořádku, a že se za bicí hodlá vrátit.

Návštěvníků bylo letos poněkud méně než minulý rok, snad byl důvod termín začátku prázdnin, snad ten, že nebyl přítomen „tahák z vyšší ligy“, snad příliš akcí okolo, ale vše další už bylo v klidu a pohodě. Jako vždy děkujeme Obci, pořadatelskému týmu, a obzvláště fotografovi Peru Tichému, který profesionálně dokumentuje všechny ročníky, Petře dííííky.

O atmosféře festivalu napoví obrázky. O dalším ročníku budeme informovat.

Petr Drahorád

Z NAŠÍ ŠKOLY

ŽALHOSTICKÝ HROZEN 2025

Letošní tradiční běh O Žalhostický hrozen proběhl už na konci druhého školního týdne. Za příznivého počasí školní i předškolní děti poměřily své síly. Pozvání přijaly i děti z velkožernosecké mateřinky a vybraní žáci z polepské základky. Všichni bojovali ze všech sil a snažili se o co nejlepší výkon. Za hlasité podpory všech přítomných! Nejlepší běžci byli odměněni diplomem a hroznovým vínem. Na závěr závodů se prosadila deštíkem paní Příroda, takže závěrečné hodnocení proběhlo v tělocvičně.

Mgr. Vladimír Fiedler

PODZIMNÍ ŽALHOCYKLOTOUR

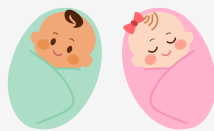

Podzimní Žalhocyklotour kopíroval loňský, počasím překažený záměr, totiž přeprava do Milčan u Holan, poté samotný cyklovýlet, přespání v kempu a přeprava v neděli domů. Účastníků bylo méně než obvykle, možná díky trochu vyšší finanční náročnosti, možná nepřítomností vylepených plakátů, k dispozici byly pouze psané informace po sítích, možná i celovíkendová ztráta času.

Ale letos nám počasí přálo, najeli jsme něco okolo 55Km v okolí Máchova jezera a okolní překrásnou krajinou. Díky specifickému žalhocyklo humoru se myslím akce podařila. Do paměti nás všech se nesmazatelně vrylo pár neuvěřitelných příhod, které jsou zde nepublikovatelné, ale v ústním podání budou žít ještě dlouho. Takže náš Franto, díky za nápad, a za půl roku opět na kolech čus.

Petr Drahorád

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮV ŽALHOSTICÍCH

V sobotu 26. července 2025 se v obřadní síni obecního úřadu uskutečnilo slavnostní vítání našich nejmenších občanů. Tyto chvíle patří mezi nejkrásnější tradice naší obce – pokaždé přináší do kroniky nový zápis, do života rodin radost a celé obci připomínají, že budoucnost je v dobrých rukou.

Novým občanem Žalhostic se stal **Sebastián Tůma**, narozený 14. března 2025. Jeho rodiče, paní Kateřina Pokorná a pan Daniel Tůma, přislíbili, že se o něj budou starat s láskou a péčí, aby z něj vyrostl dobrý a platný občan naší obce.

Malého Sebastiána a jeho rodinu přivítal starosta Jan Hamerník, který zdůraznil, že každé nově narozené dítě je velkým obohacením pro celou obec. Slavnostní okamžiky tradičně provázela svým milým slovem také Daniela Heynová, která tuto krásnou povinnost převzala po své mamince, paní učitelce Daniele Kubové. Je příjemné vidět, jak se i tato tradice předává z generace na generaci a zůstává tak součástí života obce.

Atmosféru setkání podtrhovala slavnostně vyzdobená obřadní síň i upřímná radost rodiny. Každý z přítomných si odnesl nejen pamětní zápis a drobnou pozornost, ale především krásnou vzpomínku na tento významný den.

Do života přejeme Sebastiánovi hodně zdraví, štěstí a radosti a jeho rodičům mnoho sil, trpělivosti a lásky. Ať jim společná cesta životem přináší jen radost a ať se jim v Žalhosticích dobře žije.

Sebastián s rodiči Kateřinou a Danielem

Nový občanek Žalhostic Sebastián Tůma

Sebastián s širší rodinou a starostou obce

MAPA AKCÍ 2025

Sobotní odpolední čaje

25. ledna

Mezinárodní den žen

8. března

Dětský maškarní karneval

22. března

Pálení čarodějnic

30. dubna

Muzikál Lotrando a Zubejda

17. května

Dětský den - výlet

7. června

Neckyáda

16. srpna

Posezení seniorů

27. listopadu

Zájezd Hvězdna betlémská kaple

1. prosince

Sobotní odpolední čaje

22. února

Maškarní ples

15. března

Muzikál Bodyguard

27. března

Stavění Májky

1. května

Výstava ježků

31. května

Žalhobeat

5. července

Strašidláček

1. listopadu

Rozsvícení stromečku

29. listopadu

Turnaj v ping pongu

27. prosince